

hrade len čiastočne rozhodol, lebo podľa § 479, odst. 3 tr. p. o tom, kto má hradiť trestné náklady, treba rozhodovať v trestnom rozsudku.

Ponevác proti rozhodnutiu vrchného ako odvolacieho súdu o povinnosti hradiť trestné náklady niet opravného prostriedku, lebo zmätočnú sťažnosť dotyčne útrat neľze opreť o nijaký dôvod zmätočnosti, pre ktorý možno podľa § 428, odst. 1 tr. p. zmätočnú sťažnosť uplatňovať, a ponevác napadnutým usnesením bolo rozhodnuté o tom istom predmete, o ktorom sa má rozhodnúť v odvolacom rozsudku, treba mať za to, že niet podľa zákona proti dodatočnému usneseniu, doplňujúcemu odvolací rozsudok čo do povinnosti hradiť trestné náklady, opravného prostriedku (sťažnosti), keď zákon proti výroku o povinnosti hradiť trestné náklady, uvedenému v samom odvolacom rozsudku, vôbec nepripúšťa opravného prostriedku. Ponevác zákon sťažnosť k vyššej stolici proti napadnutému usneseniu nepripúšťa (§ 378 tr. p.), bola sťažnosť ako zákonom vylúčená odmietnutá.

Čís. 5823.

Hajní lesní správy, zakročujúci proti osobám lovícím ondatry strelnou zbraní nebo jiným způsobem loveckým, požívají ochrany podle §§ 68 a 81 tr. zák., zjišťují-li, zda tyto osoby mají svolení držitele honitby k lovu ondatr (§ 58, odst. 3. slezského honebního zákona čís. 42/1903 z. z.), a chtějí-li osobám nemajícím takového spojení odníti síť a zjistiť jejich totožnost (§ 3 zákona čís. 84/1872 ř. z.).

(Rozh. ze dne 12. února 1937, Zm II 89/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost obžalovaných A., B. a C. do rozsudku krajského soudu, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. z.

Z d ů v o d ů:

S hlediska důvodu zmatku čís. 5, správně čís. 9 a) § 281 tr. ř. namítá stížnost, že nalézací soud posoudil nesprávně věc po stránce právní, opominuv zjistiť, zda úkon hajných M. a N. proti obžalovaným spadl do okruhu jejich úřední působnosti, což stížnost popírá, poukazujíc na nevyvrácenou obhajobu obžalovaných, že šli chytat ondatry, a že proto hajní, o nichž nebylo zjištěno, že byli pověřeni též ochranou rybolovu, nebyli oprávněni proti obžalovaným zakročiti. Námitka tato neobstojí, posuzuje-li se skutkový děj rozsudkem zjištěný se sřetelem k zákonným ustanovením, která tu přicházejí v úvahu.

Rozsudek zjišťuje a stížnost zjištění toto nebere v odpor, že M. a N. jsou přísežnými hajnými státní lesní správy v S., že dne 16. března 1935 konali služební pochůzku honebním revírem této lesní správy a že při této příležitosti, zastihnuvše obžalované, jdoucí podle jejich vlastního údaje lovit ondatry, proti nim zakročili, chtějíce jim odňati síť a zjistiť jejich jména. O ondatře (kryse pižmové, bobříku pižmovém) platí pro území dřívějšího Slezska, kde byl trestný čin spáchán, nařízení zemského pre-

sidenta ve Slezsku z 15. července 1927, čís. II-514/4, čís. 25 z. z. slezského, vydané na základě § 59 slezského honebního zákona z 13. ledna 1903, čís. 42 z. z., jímž byla krysa pižmová zařazena mezi nelovná škodná zvířata, uvedená v § 57, odst. 1 slezského honebního zákona, jež je dovoleno každému kdykoli chytiti, zabít a tím si přivlastniti. Právo usmrcovati a okupovati zvěř vypočtenou v § 57, odst. 1 honebního slezského zákona a nařízení jej doplňujících je omezeno ve prospěch oprávněného z honitby předpisem § 58, odst. 3 slezského honebního zákona, podle něhož je kromě případu nutné obrany nebo ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo případu úředně nařízené honičky škodné zvěře potřebí písemného svolení držitele honitby tomu, kdo chce škodnou zvěř lovití střílnou zbraní nebo jiným způsobem loveckým. Podle uvedených zákonných ustanovení jakož i se zřetelem k ustanovení § 3 zákona čís. 84/1872 ř. z. je strážný personál oprávněn zakročiti nejen, když neznámé osoby přistihne při páchání trestného činu, nýbrž též i tehdy, když je přistihne — třeba i na pozemku cizím nebo na blízkou věcí svěřených dohledu — za okolností budících zjevné podezření, že na oněch věcech trestný čin spáchali nebo jej spáchati zamýšlejí. Proto nelze tvrditi, že úkon, který hajný M. a N. vykonali proti obžalovaným, kteří doznali, že jdou lovit ondatry a byli k tomu opatření sítí a železnou tyčí, nenáležel vůbec do úřední jejich působnosti; naopak z ustanovení těch plyne, že jmenovaní hajní byli formálně oprávněni u výkonu své služby na ochranu honitby proti obžalovaným zakročiti a zejména zjistiti, zda obžalovaní mají, jak předstírali, k lovení ondatr svolení držitele honitby, a když se jím nevykázali, odejmouti jim síť, pokud se týče zjistiti jejich totožnost. Nalézací soud proto nepochybil, když hajným M. a N. a jejich úkonu přiznal ochranu §§ 68 a 81 tr. z.

Neobstojí ani další námitka stížnosti, že nalézací soud nepřihlédl ke skutečnosti plynoucí z obhajoby obžalovaných a z výpovědi svědků M. a N., že obžalovaní šli po veřejné cestě vedoucí souběžně s potokem, kteroužto námitkou stížnost zřejmě míní tvrditi, že se zákrok hajných proti obžalovaným nestal v obvodě svěřeném dohledu jmenovaných hajných. Než zmíněná okolnost je pro posouzení věci nerozhodná, neboť polní nebo i jinaká veřejná cesta nebo potok protínající revír, jímž se nepřerušuje souvislost pozemků tvořících honební revír (§ 5, odst. 2 slezského honebního zákona), spadají s hlediska oprávnění a výkonu honitby pod ochranu strážného personálu pro myslivost (viz i rozh. čís. 1621 Sb. n. s.).

Čís. 5824.

Není-li zlomyslné poškození cizího majetku uvnitř rodiny kvalifikováno jako zločin, je přestupkem podle § 525 tr. zák.; přestupek ten se stíhá žalobou soukromou.

(Rozh. ze dne 12. února 1937, Zm II 19/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací z podnětu zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem těžkého poškození na těle podle § 153 tr. z., pře-